

A Kárpát-medencében ma is Trianon van!

**Ma a 21. században az a kérdés, hogy érvényesítheti-e
jogait a Kárpátok övezte területen
az 1000–1500 éve itt élő őshonos hun-székely-magyar nép.**

1. Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata
2. Az emberi Jogok Európai Egyezménye
3. A Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya
4. Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Egyezségokmánya
5. A magyar nép 1000–1500 éves jogtörténeti fejlődése.
6. Az erőszakkal elszakított magyar nép anyanyelv használati jog
7. A permanens negatív diszkriminációt elszenvető, elszakított magyar nemzet
8. A Trianonban erőszakkal elszakított őshonos magyar nép önrendelkezési joga. Autonómia

1. Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata kimondja, hogy az emberiség minden egyes tagja méltóságának, valamint egyenlő és elidegeníthetetlen jogának elismerése alkotja a szabadság, az igazság és a béke alapját, ezért az emberi jogok el nem ismerése és semmibevétele az emberiség lelkiismeretét felháztató barbár cselekedetnek minősül.

Rendkívül fontos, hogy az emberi jogokat a jog uralma védelmezze, a zsarnokság és az elnyomás ellen, ezért a Nyilatkozatot elfogadó és aláíró tagállamok kötelezték magukat arra, hogy biztosítják az emberi jogokat és az alapvető szabadságjogokat és elfogadták *fajra, színre, nemre, nyelvre, vallásra, politikai vagy bármely más véleményre, nemzeti vagy társadalmi eredetre, vagyongra, születésre, hogy* mindenkinek egyenlő méltósága van. Senkit sem lehet lealacsonyító büntetésnek vagy bánásmódnak alávetni, mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogalanyiságát bárhol elismerjék. A Nyilatkozat kimondja, hogy a törvény előtt mindenki egyenlő és minden megkülönböztetés nélkül joga van a törvény egyenlő védelméhez. Minden személynek joga van, valamely állampolgársághoz senkit sem lehet sem állampolgárságától, sem állampolgársága megváltoztatásának jogától önkényesen megfosztani. Mindenkinek joga van a vélemény és a kifejezés szabadságához, a békés célú gyülekezéshez és egyesüléshez úgy, hogy ezért véleménye miatt ne szenvedjen semmiféle zaklatást. Minden személynek joga van a szociális biztonsághoz, gazdasági, szociális és kulturális jogaihoz saját maga és családja egészségének

és jólétének biztosítására alkalmas életszínvonalhoz, orvosi gondozáshoz, szociális szolgáltatásokhoz, öregség esetére szóló, biztosításhoz.

2. Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezményt Rómában, 1950. november 4-én a résztvevő államok kormányai és az Európa Tanács tagjai fogadták el és írták alá. Az aláíró felek kötelezettséget vállaltak az emberi jogok tiszteletben tartására és deklarálták az emberek szabadsághoz és biztonságához való jogát. Hasonlóan meghatározták és kinyilvánították a gondolat, a lelkiismeret, a vallásszabadság és a véleménynyilvánítás szabadságát. Az aláíró államok kormányai és az Európa Tanács tagjai meghatározták, hogy mindenkinek joga van a békés célú gyülekezés szabadságához és a másokkal való egyesülés szabadságához. A Magas Szerződő Felek az Egyezményben kötelezettséget vállaltak az Egyezményben lévő pontok betartására, és mint garancia az Emberi Jogok Európai Bíróságának létrehozására.

3. A Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányban részes, valamennyi állam kötelezi magát, hogy tiszteletben tartja és biztosítja a területén tartózkodó és joghatósága alá tartozó minden személy számára az Egyezségokmányban elismert jogokat, minden megkülönböztetés nélkül. Bűncselekmény elkövetésével vádolt minden személynek joga van arra, hogy ártatlannak tekintsek mindaddig, amíg bűnösségét a törvény szerint be nem bizonyították. Az ellene emelt vád elbírálásakor, mindenkinek teljes és egyenlő joga van, hogy díjmentesen vehessen igénybe tolmácsot, amennyiben nem érti, vagy nem beszéli a tárgyaláson használt nyelvet.

4. A Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Egyezségokmánya kimondja: 1. cikk. Minden népnek joga van az önrendelkezésre. E jog értelmében a népek szabadon határozzák meg politikai rendszerüket és szabadon biztosítják gazdasági, társadalmi és kulturális fejlődésüket.

Az ENSZ Egyezségokmányok cikkelyei kimondják, hogy minden népnek, így a magyar népnek és az egy és oszthatatlan magyar nemzetből elszakított magyar népnek is joga van az önrendelkezésre. Ez a nemzetközi alaptörvény, alapszabály, „statútum” egyértelműen rögzíti, hogy a népek szabadon határozzák meg politikai rendszerüket és szabadon biztosítják gazdasági, társadalmi és kulturális fejlődésüket. Ez az önrendelkezés joga mely alapvető jogi norma. Európa jogállamaiban alkalmazott gyakorlat igazolja a régiók területi autonómiájának, szükségességét, alkalmazhatóságát és életképességét. A területi autonómia működését szavatoló garanciákra és jogi keretekre számtalan jó példa van az európai gyakorlatban. Az 1920. június 4-én 16 óra 30 perckor kényszerrel aláíratott trianoni diktátum és az 1947-es párizsi diktátum, a II. Trianon igazságtalan döntése nem a népek /jelen esetben a magyar nép/ önrendelkezése alapján történt. Mind az első, mind az 1947. február 10-én a magyar nemzetre kényszerített diktátum súlyosan sérti a nemzetközi jog minden cikkelyét, és mint kényszer hatása alatt létrejött diktátum az általa meghúzott trianoni határ semmis. Mindkét diktátumot a győztesek gyűlése és bosszúja vezérelte.

5. Jogtörténeti fejlődésünk.

Az úti okmányainkban a nevünk előtt minden esetben az szerepel, hogy HUN. Az egész világ így ismer bennünket. A hivatalos dokumentumok alapján is minden magyar állampolgár hun-magyar! Nemzetünk igaz története évezredekre nyúlik vissza és elvész a mitológia homályába. A magyar nemzet szent uralkodó dinasztiája Atilla személyében indult útjára, akit a Képes Krónika híradása szerint a 400. évben választottak királlyá, így őt tekintik a magyarok első királyának. Híres krónikáink szerint /az első honfoglalást követően / a második honfoglaló magyarok által a Kárpát-medencében talált székely-hunok Atilla népének a Kárpát-medencében maradt maradékai. Ők a hun-székely-magyarok rokonai az Árpád vezér által vezetett II. honfoglaló magyarságnak, akik értesülve a magyarok második bejöveteléről a Nagyfejedelem elé vonulva csatlakoztak hozzá. A székelyek pontosan ismerték az Árpád-ház kronológiáját tudták, hogy az Árpádok Atilla a nagy hun király leszármazottai. **László Gyula** régészprofesszor kettős honfoglalás elmélete azt igazolja, hogy a magyarok a Kárpát-medencét nem egy, hanem két lépcsőben foglalták el. A honfoglalás első része a „kései avarok” időszakában 670 körül volt.

A második honfoglalás (*Árpád magyarjai a Kárpát-medencében már java-részt magyarokat találtak, akik előttük a 670-es évek táján özönlöttek ide...*) sokak által inkább ez az ismert, és ez a 800-as évek vége felé következett be.

A nyugati világ és a nyugati krónikák régen és ma is úgy vélik, hogy a Kárpát-medencében élő magyarok Atillának és a hunoknak utódai.

A Kárpát-medencében a szentistváni Magyar Királyság az ezredik évtől, mint államforma **I. István** magyar király megkoronázásával jött létre. A Magyar királyság (A Magyar Szent Korona Országai) a X–XI. sz.-ban Európa 3., a XV. sz.-ig Európa 4. legnagyobb birodalma volt!

A Kárpát-Duna medence magyarsága évszázadokon keresztül védte Szent Hazánkat és a keresztény Európát a besenyőktől, a tatároktól, a töröktől a Habsburgoktól, a bolsevizmustól és más keresztényellenes hordáktól. **NÁNDORFEHÉRVÁR**-i diadalát, a keresztény magyarok győzelmét és hősiességét hirdeti a keresztény templomokban megszólaló déli harangszó! A mohácsi tragédiát követő legnagyobb nemzeti függetlenségi küzdelmeink, 1604. Bocskai Szabadságharc, 1619. Bethlen Gábor függetlenségi háborúi, 1703–1711. Rákóczi Szabadságharc, 1848/49-es Forradalom- és Szabadságharc, a 60 éve kezdődött bolsevik terror elleni felkelés a dicsőséges 1956-os Nagy Magyar Forradalom- és Szabadságharc.

1914–1918. A Nagy Háborút nem veszítettük el, az összeomlást a liberalizmus álcája mögé bújt demokratának csúfolt baloldali liberál-bolsevikok hazáárulása valósította meg.

A Magyar Királyság, a Magyar Szent Korona Országai, – Magyarország, Erdély, Horvátország, Dalmácia, Szlavónia és Fiume – közjogi állapota: 1920. június 4. 16 óra 29. Területe: 325.411 négyzetkilométer. Lakossága: 20 millió 886.487 Az egy-és oszthatatlan magyar nemzetet és A Magyar Szent Korona Országait a sátáni trianoni diktátum és az alattomos gyilkos elmék **1920. június 4-én, 16 óra 30 perckor darabokra hasították, elszakítva területe**

72%-át! 232.804 négyzetkilométert! Összehasonlításként: *(közel Nagy-Britannia (241.752 km² teljes területe!) (3 Írország, 5,6 Svájc, 6,8 Hollandia, 8 Belgium, 25,1 Ciprus, és 736 Málta teljes területe!)* **Elszakítva a lakosság 64%-át! A lakosság megkérdése nélkül, megfosztottak állampolgárságától 13 MILLIÓ 287.241 MAGYAR ÁLLAMPOLGÁRT!** (2 Finnország, 2,55 Dánia, 8,85 Észtország, 6,64 Szlovénia, 36 Málta (teljes lakossága).

Valótlan, hazug állítás az, hogy Európában a határok nem változtak és nem változtathatók. Európában a trianoni- határok (1920, ill. 1947) után a következők szerint változtak:

A hazához való hűségéből példát adtak;

1919. január 29. **BALASSAGYARMAT** (Civitas Fortissima – Legbátrabb város) /még a diktátum előtt/

1920. **AUGUSZTUS 1. KERCASZOMOR-SZOMORÓC** (Communitas Fortissima – Legbátrabb falu)

1921. augusztus 19. Visszatért a „Baranya–bajai Szerb–Magyar Köztársaság” Szent István országához.

1921. december 14. **SOPRON** (Civitas Fidelissima – A hűség városa)

1922. október 20. **SUSA** (A hős magyar falu)

Hasonlóan példát adott a magyar hazától Trianonban elszakított 10 nyugat - magyarországi falu. Isten színe előtt érzett felelősségük tudatában a nemzetet építve, megtartva és a hazát, a szülőföldet és a magyar nemzetet szeretve kivívták maguknak a békét és szabadságot.

A 10 falu a trianoni döntést elutasítva, példás ellenállásukkal arra kényszerítették a nagyhatalmakat, hogy 1923. január 10-én visszatérjenek a trianoni fogságból Szent István országához.

1. Szentpéterfa, 2. Németkeresztes 3. Magyarkeresztes, 4. Ólmod, 5. Pornóapáti, 6. Horvátlövő, (95%-ban horvát) 7. Kisnarda 8. Nagynarda 9. Alsócsatár és 10. Felsőcsatár

1924. február 15. **SOMOSKŐÚJFALU** **Prof. Dr. Krepuska Géza** közreműködésével (is) visszatért a falu a maradék országhoz.

1947. február 10. II. Trianon. Elszakítva: Horvátjárfalu, Oroszvár, Dunacsun.

1945-től majd 1990-től ismét változtak a határok, ill. új önálló szuverén államok jöttek létre:

Akrotíri, Azerbajdzsán, Bosznia-Hercegovina, Ciprus, Csehország, Dekélia, Dél-Oszétia, Dnyeszter Menti Köztársaság, Észak-Ciprusi Török Köztársaság, Észtország, Fehéroroszország, Grúzia, Hegyi-Karabah, Hong Kong, (különleges igazg.), Horvátország, Kazahsztán, Kirgizisztán, Koszovó, Lettország, Litvánia, Macao (különleges igazg.), Macedónia, Málta, Moldova, Montenegro, Németország, Nauru (Területe: 21 km², Lak. 11.000 fő), Oroszország, Örményország, Szlovákia, Szlovénia, Szerbia, Tádzsikisztán, Tajvan, Türkmenisztán, **Tuvalu független szuverén állam** (Területe: 26 km² Lak. 10.000 fő), **(összehasonlítva EGYENLŐ? NEM!) Bp. XXI. Csepel 76 824 fő 25,75 km². Illetve** Ukrajna, Üzbegisztán,... Közép-és dél amerikai, valamint számtalan afrikai ország...

6. Az elszakított magyar nemzet permanens negatív diszkriminációja a két háború között.

A hatalmas területű Magyar Királyság területén (északon és délen, keleten és nyugaton) élő magyarok Trianon előtt is keveset tudtak egymásról. Trianon után a Sátán fattyai általi erőszakos szétszakítás ezeket a magyar embereket még távolabbra helyezte egymástól. A kiszakítottság teljesen váratlanul és felkészületlenül érte a felvidéki /akkor Kárpátalja még önállóan nem létezett/ partium-i, az erdélyi a délvidéki /Bácska – Bánát – Szerémség,/ Szlavónia és az Órvidék magyarságát. Mindegyik elszakított országrészről elmondható Erdély kivételével, hogy egyik sem rendelkezett önálló hagyományokkal, kulturális, művészeti, politikai jelenségekkel. Az ilyen jellegű kapcsolataikat Budapesttel építették és közösen erősítették. Egyetlen elszakított honfitársunk sem gondolta akkor, hogy ez a lehetetlen új helyzet nem változik, hittek abban, hogy ez csak egy átmeneti időszak az eredeti állapot visszaállításáig. Az elszakított magyarság egyik pillanatról a másikra azt vette észre, hogy a lába alatt elindult és létrejött egy számára nem kívánatos határ. A bitorlók gyorsan rádöbbenették arra, hogy míg más népek igen, addig ő nem élhet az önrendelkezés jogával, a Nagy Háború után sorsáról a párizsi tárgyalótermek parazitái már döntöttek. A magyarság döbbenetes bénuultsága lassan-lassan kezdett oldódni és átcsapott a fokozatos tiltakozásba.

A Magyar Szent Korona Országainak, a Magyar Királyság szétszakításának a bitorló, megszálló és haszonélvező a magyar békés tiltakozásokra válaszul brutális csendőrvagy rendőrsortúzzal reagáltak. Az impériumváltást követően a magyar állami alkalmazottakat /több százezer magyar emberről van szó!/ a területbitorlók kiűldözték a megszállt területekről. Hasonló tömeges jogsértések történtek azzal, hogy a hatalom visszaélt az állampolgárság megtagadásának jogával. Aki nem volt az „állampolgárunk” azt azonnal kiszuppolták az általuk bitorolt területről.

A „gyűlöletgyárosok” párizsi előkészítői olyan jogokkal ruházták fel a „győztes” megszállókat, hogy azok kényük-kedvük szerint foszthatták meg jogaiktól az „új alattvalókat” a magyarokat.

7. Az erőszakkal elszakított magyar nép anyanyelv használati joga.

A villámcsapásszerű új helyzetbe kerül elszakított magyar nép elleni frontális gyalázat a magyar anyanyelv elleni aljas támadása volt a megszállóknak. Ezen a brutális anyanyelv korlátozó intézkedésen keresztül igyekeztek megfosztani a magyar lakosságot a saját oktatásától, kultúrájától és mindennapi magyar emberi kapcsolataitól. A magyarság számára ez volt az egyik legnehezebb próbatétel. A magyar nyelv ellen indult támadások nem kímélték a színmagyar vidékek lakóit és az egységes magyar tömbön kívül élőket sem. Az igen durva „emberi jogi” jogsértések megnyilvánultak a magyar nemzeti kultúra emlékműveinek, magyar feliratainak a brutális megsemmisítésében. A magyar szobrok és feliratok, de az utcanév táblák is az „új hatalom” gyalázatos sátáni végrehajtóinak a rombolását hagyta maga után. A hagymázás agyú hódítók rombolása nem kímélte az iskolákat, / általános és középiskolák akadémiák, egyetemek / de az egyházakat sem. Az ezeréves haza felbom-

lása és az azt követő hatalomváltás váratlanul érte és keservesen érintette a szétszakítottságba került magyarságot.

Az első hallásra biztató földreformok az **őshonos magyarságnak** az igen keserű negatív birtokviszonyokat jelentették a legtöbb elszakított területen.

Összegezve a két világháború között, pontosítva a trianoni diktátumtól 1920. június 4. 16 óra 30-tól de jure /a Csonka terület: 92.607 km² Lakossága: 7 millió 599.246 / egészen a szebb magyar élet újabb kezdetéig, 1938. november 2-ig (I. Bécsi döntés, Felvidék) még a diktátumok törvényeinek pontjaiban meghatározott jogokat sem biztosították /néhány csekély kivétellel/ az elszakított idegen uralom alatt lévő, a szülőföldjén élő magyarságnak. Az elszakított magyar nemzet tagjainak vágyát és a Magyar Szent Korona Országaiába történő eufórikus hazatérését (II. Bécsi döntés, Partium – Észak-Erdély/Székelyföld) a legcsodálatosabban Kós Károly érzékelteti.

„Láttam és mindenki látta őket és virágokkal borította őket és ölelte őket és végigsimogatta őket, ahogy elhaladtak ott mellettünk. És mindenki kiáltott és ordított. És a levegő reszkedett attól a rettenetes hangorkántól, amelyben benne jajgatott minden kin, amit huszonkét esztendő óta belefojtottak millió emberbe, és minden öröm, ami huszonkét esztendő óta várta a maga felszabadulását. És minden imádság és minden átok ott ordított tombolva, mámorosan, részegen és szerelmes önkívületben. Ott állottam az utcán én is: százezer magyar embertestvérem között egy. És ordítottam velük én is és ujjongtam velük és szememből csorgott a könny, mint százezer testvérem szeméből. És nem szégyelltem magam és nem szégyellte magát senki és könnyes orcáinkba süttött a szelíden meleg őszi napsugár, a kegyelmes Úristen jóságos, áldott, simogató keze.”

A felvidéki, a kárpátaljai az erdélyi és délvidéki hazatérés, a „Virágvasárnap” az öt év alatti összetartozás boldogsága után jött a „Nagyhét” – a magyar nemzet újabb és újabb tragédiája.

II. TRIANON - 1947. február 10-én ismét aláírták velünk a diktátumot.

1944. év nyara és 1949 vége között a Kárpát-medencében élő magyar lakosság származása miatti üldözése, rabszolgamunkára szállítása, „gulag”-ra hurcolása és legyilkolása valamint a bolsevik megszállás, rengeteg áldozatot követelt. Ez a tragikus időszak a magyar nemzet számára mintegy másfél-millió embervesztéssel, az 1920-ban elrabolt, majd részben – a bécsi választott bíróság döntése alapján – visszatért területek újbóli elvesztésével és hatalmas gazdasági, anyagi pusztulással járt.

A Magyar Szent Korona Országainak 1920-ban szétdarabolt gazdasági és politikai állapotát, az 1947. február 10-én aláírt párizsi diktátum (II. Trianon) az 1938. előtt megállapított határait némi eltéréssel visszaállította. Az eltérés, hogy a további csonkítás folytatódott a Pozsonnyal szembeni határszakaszon és itt három újabb falut – *Horvátjáfalu, Oroszvár, Dunacsun* – át kellett adni az elnyomó cseh és náci Szlovákiának. A diktátumban legfontosabb meghatározó szerepük a győztes nagyhatalmaknak volt. A magyar történelem egyik legtragikusabb időszakának lezárása és egyben kezdete volt a feltétel nélküli „*békediktátum*”.

Felvidéken is tombolt a „magyar irtás”! Öregeket, asszonyokat, gyermekeket, lőttek halomra. Pozsony mellett, a Duna túloldalán, Ligetfaluban egy lövészárkba lőttek bele 90 magyar leventét. Az áldozatok tizenéves csíki székely fiúk voltak, útban, haza szülőföldjük felé. A felvidéki magyarság gyilkosa E. Benes 1945. májustól elnöki diktátorként kormányzott. Csak 1946. márciustól visszamenőleg kreáltak a 143 dekrétum-diktátumokból törvényt, döbbenetes, hogy többségük még ma is hatályban van. Ezekből 33 „diktátum” (többek között) a **felvidéki őshonos magyar nemzet tagjai** ellen is irányult. A népellenes bűnözők célja a magyarok elűldözése szülőföldjükről vagy a náci mintára kiagyalt megsemmisítés volt. Az emberi jogokat és emberi méltóságot lábbal taposók dekrétumainak a visszavonását, hatályon kívül helyezését, az elkobzott vagyonok visszaszolgáltatását a pozsonyi törvényhozás a mai napig nem tűzte napirendre. Sőt 2007-ben kimondták, hogy a népellenes dekrétumok által kimondott jogi- és tulajdonviszonyok megkérdőjelezhetetlenek, érinthetetlenek és megváltoztathatatlanok.

Kárpátalján 50–60 ezer magyar esett a vörös diktatúra áldozatává. A Gulágra elhurcoltak, a „malenykij robotra” kényszerített férfiak, de az otthon maradtak, a megsonkított, családfő nélkül maradt családok ugyanolyan áldozatok lettek, mint a haláltáborok pusztulásra ítélt ártatlan foglyai.

Erdélyben és a Partiumban a magyar honvédség visszavonulása után a falvakat ellepték a román katonák és félkatonai terrorbandák. Bosszúszomjuk nem ismert határokat. Az igazi hajtóvadászat a diktátum 1947-es aláírása után indult meg. A romániai „gulagokon”, lágerekben és a börtönökben becslések szerint 200 ezren pusztultak el.

A délvideki népiirtás áldozatainak számát csak becsülni lehet. A kommunista pártvezetés utasítására etnikai alapú, per nélküli kollektív büntető megtorlások voltak. A vérengzések során papokat, magyar hadifogoly katonákat és 40.000–50.000 magyar polgári személyt kínoztak majd gyilkoltak meg. Koncentrációs táborokban, becslések szerint több mint 70.000... német és magyar nemzetiségű polgári személy, nagyrészt öregek, asszonyok és gyermekek vesztették életüket éhség, fagyhalál, járványok, kínzás vagy kivégzés következtében.

Hogy mi történt az Órvidéken a nyugat-magyarországi (ma Burgenland) magyarsággal arról még a mai napig is alig írnak a krónikások.

Elkezdődött az ezeréves keresztény-keresztény Magyarország megsemmisítése. Minden gonosz erő ellenére, a nemzet újraéledt, mint a fönixmádár, amely maga a halhatatlanság, és a megújuló élet!

1920-ban majd 1947-ben erőszak hatása alatt elszakították a Magyar Szent Korona Országában (Felvidék, Kárpátalja, Partium, Erdély, /Székelyföld/, Bácska – Bánát – Szerémség, Duna-Dráva /Baranya/ háromszög, Muraköz, Muravidék, Órvidék) élő magyar nemzet tagjait egymástól. Azt, hogy melyik diktátum okozott nagyobb traumát, kint, fájdalmat, szenvedést, gyötrelmet és tragédiát a magyar nemzetnek azt csak a nagyon alapos szociológiai, történelmi és társadalomelméleti kutatások tudnák némileg bizonyítani.

Annyi azonban bizonyos és nehezen cáfolható, hogy az 1938-tól 1945-ig hazatért magyar nép sokkal kevesebbet szenvedett az elnyomástól és terrortól, mint a következő generáció 1945-től napjainkig.

Valóság és igazság, hogy minden nép legerősebb nemzettudatot erősítő, összetartó ereje az anyanyelv, amely a mi műveltségünk, kultúránk legfontosabb összetevője is.

A másik igen szoros kapocs a szülőföldön élők egymáshoz való kötődése, ragaszkodása. Ismert, hogy napjainkig az anyanyelv szülőföld pusztulásában-pusztításában megtestesülő állandó fenyegetettséget felmutató brutális hatalom kegyetlenségei hatalmas károkat okoztak és okoznak a magyar lelkekben.

„És nem lehet feledni, nem, soha, Hogy a mienk volt a kedves Pozsony, Hol királyokat koronáztak egykor...” (Juhász Gyula: *Trianon*)

Az elmúlt évtizedekben a felvidéki magyarok jogfosztása teljes folyamattal bír, függetlenül az állam társadalmi rendjétől. Ezek a jogsértések az emberi jogokat és emberi méltóságot súlyosan sértő eljárások, amelyeket a benesi „törvények” szerint alkalmaznak.

„Állami szempontból megbízhatatlanoknak kell tekinteni: a) a német vagy magyar nemzetiségű személyeket,...” ez a jogszabály a mai napig hatályban van!

A „POZSONYI” Alkotmány 34. Cikkelye: *ezt nem tartalmazza: AZ ELSZÁKÍTOTT MAGYAR NÉP/... biztosítja... a nemzetiségi kisebbséget vagy etnikai csoportot alkotó állampolgároknak **biztosítva van a sokoldalú fejlődés, főleg a jog a kisebbség más tagjaival vagy csoportjaival együtt fejleszteni saját kultúráját, a jog információkat terjeszteni és kapni saját anyanyelvén, nemzetiségi egyesületekben szerveződni, művelődési és kulturális intézményeket alapítani és fenntartani. A részleteket törvény szabályozza.***

(2)

- a) a saját **anyanyelvükön való művelődés joga,**
- b) nyelvük **hivatali érintkezésben** való használatának a joga,
- c) a jog részt venni a nemzetiségi kisebbségeket és etnikai csoportokat érintő **közügyek megoldásában.**

Egy friss pozsonyi miniszterelnöki nyilatkozat szerint a felvidéki magyarok nemzetbiztonsági kockázatot jelentenek. Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatát semmibe vevő és legsúlyosabb jogsértés a szlovák állampolgárságuktól megfosztott külhoni magyar honosítottak ügye. A hatályos törvények ellenére nincs vagy csak korlátozottan magyar feliratú helységnévtábla, utcátábla, egyéb kötelező feliratok.

A hivatalos szervek részéről ahol csak tudják, csendesen szabotálják a magyar nyelvi jogokat, lehetetlenné téve a hatóságoknál, bíróságoknál, ügyészségeknél, rendőrségnél, önkormányzatoknál a magyar nyelv használatát. A falusi magyar iskolák működését törvény biztosítja, de a működéshez szükséges pénzt az önkormányzatoktól, ill. az iskoláktól szinte teljesen elvonják.

A felvidéki őshonos elszakított magyar nemzet tagjai magyar anyanyelvük, magyar nemzet tudatuk, miatt nap-mint nap meg kell, hogy éljék az emberi jogi jogsértéseket, emberi méltóságuk megsértését. Mert a hatalom, amely elfogadta **Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatát**, hogy biztosítja az emberi jogokat és az alapvető szabadságjogokat... *fajra, színre, nemre, nyelvre, vallásra, politikai vagy bármely más véleményre, nemzeti vagy társadalmi eredetre, vagyonna, születésre, hogy* mindenkinek egyenlő méltósága van, ezt a magyar emberek esetében teljes egészében figyelmen kívül hagyja.

Nem ritka az ezer-ezerötszáz éves hazájukban magyarul beszélő **őshonos magyar nemzet tagjainak** megalázása, megszegyenítése, a verbális és fizikai bántalmazása... Pld. **Malina Hedvig** brutális megverése.

**„Hazánk szentje, szabadság vezére, Sötét éjben fényes csillagunk,
Oh Rákóczi, kinek emlékére Lángolunk és sírva fakadunk!”**

(Petőfi Sándor: Rákóczi)

Kárpátalja mai területén élő népesség, ill. a két fő nemzet (iség) számának és arányának alakulása

A kárpátaljai **őshonos magyar nemzet tagjai** 70%, túlnyomó többsége olyan településen él, ill. élne, ahol a magyarok abszolút többségben vannak. **Az őshonos magyar nemzet tagjai** Kárpátalja teljes lakosságának 12,1%-a akik a déli-délnyugati sávban egy tömbben élnek. A kárpátaljai magyarok 90,8%-a az ungvári, a beregszászi, a munkácsi és a nagyszőlős járásban, illetve Ungvár, Munkács, Beregszász és Csap várásokban él.

Év	Össz- lako- ság	Ukránok (ruszinok)		Magyarok		Egyebek	
		Száma	%	Száma	%	Száma	%
1880	408 971	244 742	59,8	105 343	25,8	58 886	14,4
1900	529 993	312 198	58,9	149 381	28,2	68 414	12,9
1910	598 863	331 625	55,4	184 287	30,8	82 951	13,9
1921	612 442	372 523	60,8	111 052	18,1	128 867	21,0
1930	733 956	447 127	60,9	116 548	15,9	170 281	23,2
1941	854 772	502 329	58,8	233 840	27,4	118 603	13,9
1946	758 700	624 400	82,3	66 000	8,7	68 300	9,0
1959	920 173	686 464	74,6	146 247	15,9	87 462	9,5
1970	1 056 799	808 131	76,5	151 949	14,4	96 719	9,2
1979	1 155 759	898 606	77,8	158 446	13,7	98 707	8,5
1989	1 245 618	976 749	78,4	155 711	12,5	113 158	9,1
2001	1 254 614	1 010 127	80,5	151 516	12,1	92 971	7,4

A „kievi új tulajdonosok” akik „ezüstitálcán” kapták meg teljes Kárpátalját, azonnal elfogadták a „világ” összes nemzetközi egyezségokmányát, egyetemes nyilatkozatát, a bekebelezett népek, így a **őshonos magyar nemzet tagjaira** is vonatkozó nyelvek európai chartája is. Ezek mindegyikét törvényben erősítették meg és ratifikálták. Ezek közül néhány Kárpátalja magyarságára:

Nemzeti kisebbségek alapvető emberi jog. Nyelvi jogok. Az emberi méltósághoz való jog. A gondolat, lelkiismeret és vallásszabadsághoz való jog. A nemzeti kisebbségek anyanyelvű oktatásához való joga. A békés gyülekezéshez való jog. Az anyanyelvén használható művelődéshez való joga. Anyanyanyelvének joga a közigazgatásban és az igazságszolgáltatásban, független és pártatlan bíróság előtt, tisztességes és nyilvános tárgyaláson. A diszkriminációmentes törvény előtti egyenlőség joga. A magyar emberek joga történelmi szimbólumaik használatában. A magyar emberek esélyegyenlőségének joga. A társadalmi szervezetek jogállása, egyesülési jog...

A hatalom /akkor/ óriási, széles jogköröket vállalt amit /azóta/ szinte alig tart be, Kárpátalja magyarságának viszonylatában a gyakorlati alkalmazása igen csekély.

Az **őshonos magyar nemzet tagjai**, akik ezer-ezerötszáz éves hazájukban békében szeretnének élni elutasítva a háborút (!), ha jogaikat magyarul kívánják érvényesíteni megalázás, megszegényítés, bántalmazás, sőt fegyveres likvidálás is érheti Őket!

„Szép kincses Kolozsvár Mátyás büszkesége. Nem lehet, nem, soha! Oláhország éke!

(József Attila: Nem, nem soha!)

„Ha elvész a híd, elvész Erdély.”

(József Bem /Bem József az erdélyi magyar hadsereg főparancsnoka)

Ezt a hidat is minden áron fenn kell tartani, ápolni és folyamatosan építeni a csonka-országban és a Partium-Erdély/Székelyföldön másfélezer éve ott élő **őshonos magyar nemzet tagjai** között.

A **partiumi és erdélyi ősi magyar nép**, amely a bukaresti hatalom szemében potenciális veszélyhordozó, legfontosabb célkitűzésének az etnikai túlélest, a békésebb emberibb létezését és a más népeknek megadatott boldog további fejlődést tekinti. Sajnálatos módon ezeknek a csekélyke vágyaknak a hatalom hol /látszólag/ engedékenyebb, hol brutális megnyilvánulásai voltak érzékelhetők.

Magyarország és Bukarest között 1996-ban egy olyan megállapodás, szerződés jött létre, amely az 1945 utáni jeges időszakot mindkét fél részére az enyhülés részévé kívánta tenni. Ez a szerződés a két ország közötti megértésről és együttműködésről, valamint a jószomszédi kapcsolatról szólt. A megállapodásba beépítésre került az Európa Tanács (ET) Parlamenti Közgyűlésének 1993. évi 1201. számú ajánlásának 1. cikkelye, amelynek értelmében „nemzeti kisebbség” alatt az embereknek egy államon belüli olyan csoportja értendő, mint az **őshonos magyar nemzet tagjai az erdélyi magyar nép**.

A bukaresti törvényhozás a 2003-ban hozott alkotmány elfogadása előtt szinte minden nemzetközi egyezményt aláírt és ratifikált. A 2003. évi Román Alkotmány 20. cikkelyének 1. bekezdése kimondja, az univerzális emberi jogokat és szabadságjogokat.

A 15 cikkely 3. és 4. bekezdése biztosítja /biztosítaná, ha betartanák/

- a magyar anyanyelv szabadon használatát a magánéletben és a nyilvánosság előtt, szóban és írásban egyaránt,
- az anyanyelvi képzést oktatást, az anyanyelv használat biztosítását a helyi közigazgatási és bírói hatóságokkal való kapcsolataikban,
- a magyar vezeték- és keresztnévek anyanyelvi használatát,
- ahol jelentős számban élnek magyarok ott magyarul is kifüggesztésre kerüljenek a hagyományos helyi elnevezések, utcanevek és más, a nyilvánosságnak szánt földrajzi feliratok.
- anyanyelvükön hozzájussanak az hivatalos információkhoz.

Az óvodákban és az iskolákban az intézményvezetők, a városháza, és a tanfelügyelőség semmibe veszik, a kétnyelvűségre vonatkozó előírásokat. Marosvásárhelyen nincs önálló magyar általános iskola, a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem ügye a törvénytelenések csúcsa. A permanens magyarellenesség, a folyamatos diszkrimináció iskolapéldája, hogy Szent Lászlóról, Nagyvárad alapítójáról, egy sikátor van elnevezve: „*strada Sfantu Ladislau*”.

Az Európa Tanács 1993. évi 176. számú állásfoglalása kimondta, hogy Bukarest szolgáltassa vissza az egyházak vagyonát és tegye lehetővé magyar nyelvű egyházi iskolák létrehozását és működtetését.

A román alkotmány szerint őshonos magyar nép nem számít államalkotói tényezőnek, a politika egyértelműen az asszimiláció útját szánja az erdélyi magyar népnek.

A Székelyföldi népszavazások eredményeit a brutális román hatalom megsemmisítette, az erdélyi magyar nép akaratát teljesen figyelmen kívül hagyta.

A törvény előtti egyenlőség lábbal-tiprása olyan mértékű, hogy arról egy külön tanulmányt kellene összeállítani. A 90%-ban magyar lakosú város bíróságán egyetlen kiírás, egyetlen nyomtatvány sincs magyar nyelven. A 14 bíróból egyetlen egy tud magyarul.

Nem javasolt a magyar beszéd, a Partiumban és Erdélyben, mert a magyarokat sértetgetik, megalázzák és fizikailag is bántalmazzák. Azért javasoltuk Moldvát és Havasalföldet az Európai Unióba!

Bácska – Bánát – Szerémség „hasburgi-ferencjóscai” neve Vajdaság.

Ez A Magyar Szent Korona Országainak egykoron igen gazdag része 1944/45-től mélységesen elcsendesedett:... „Most tél van és csend és hó és halál..” A véres lepellet borított jugoszláv „elnemkötelezettek” békeévei után tombolt a vörös-soviniszta polgárháború. 1918 óta itt a magyarság vére szakadatlan hullott a szent szülőföldért.

A szerb bolsevik-sovinizmus után a rác-kapitalizmus is meghozta a magyargyűlöletet. Ez a szerb nemzeti „dicsőség” a kétnyelvű helységnévtáblák rongálásával kezdődött.

A magyarság egyik fő jelképének és szakrális helyszínének számító aracsi pusztatemplom mellett felállított és felszentelt emlékkereszteket, kopjafákat a sovinizta rác hatalom eltávolította. Ez az állami akció csak olaj volt a tűzre. Elkezdődött a feliratok táblák folyamatos rongálása Újvidéken és környékén. A magyarellenes incidensek szinte naponta napirenden voltak és vannak. Magyarokat gyűlölő falfirkák jelennek meg nap-mint nap. Mars Magyarországra! Takarodjatok magyarok, Halál a magyarokra...! Természetesen a buzgó szorgalommal nyomozó hatóság nem vagy alig találja meg a tetteseket. De ha (más ügyben) az elkövetők magyarok, az igazságosztó hatalom brutálisan lecsap az elkövetőkre. Így történhetett meg, hogy a magyar (!) „temerini fiúk” 12 éve töltik büntetésüket, mert súlyosan bántalmaztak egy szerb droggereskedőt. A „jutalom” összesen 61 év börtön. Most az új „temerini fiúkon van a sor, remélhető, hogy az egy évnél is hosszabb előzetes letartóztatás után most már szabadlábon méltányos eljárás várható esetükben mivel ők az áldozatok!

A folyamatos falfirkálás a magyarok ellen, a sírrombolások az óbecsei katolikus temetőben, Topolyán....csak ritkán szünetelnek. Csak remélni lehet, hogy a magyar verések betegagyú megszervezői talán visszavonulóban vannak. Ha újrakezdi a tortúrát, a hatalom azonnal jelzi, hogy a bűncselekmények sorozata, „természetesen nem etnikai alapon” történt.. „*Mondj igazat, betörik a fejed!*” – szöjt az egykori közmondás. Ma a Bácska-Bánát-Szerémségben a másfélezer éves magyar nemzet tagjainak szülőföldjén más az üzenet: „*ha magyarul szólalsz meg a szülőföldön, betörik a fejed!*” Utcán, autóbuszon, vasútállomáson magyarul szólni?! – magyar fiatalok elleni embervadászatok, s az lehet egy halálos ítélet is. Csak az utóbbi 15 évben elkövetett magyarok elleni jogsértések száma, részletesen felsorolva kitöltené a tanulmány összes oldalát. De egyébként is most már minden szép és minden jó, itt, azaz ott most már vidám az élet, a hatalom készül az EU-ba, függetlenül attól, hogy ma is Trianon van!

A Muraközben, Csáktornyán született gróf **Zrínyi Miklós** híres mondása volt. „*Sors bona nihil aliud*” – csak jó szerencse kell semmi más! 70 évvel ezelőtt sajnos az előbbi elhagyta a magyarokat. A bosszú, a megtorlások a háborús és népellenes bűncselekmények kiagyalója a gyilkos elméjű Tito és bandája a hasonlóan más délvidéki területeken élő magyarokhoz, akiket nem némítottak el örökre, azok elmenekültek vagy évtizedekre elhallgattak. Ma a 10.000 körüli Muraközben élő **őshonos magyar nemzet tagjainak** a kulturális területen van némi élettere.

Muravidék az elszakított magyar területek közül a „*legvidámabb barakk*” az utóbbi 25 évben itt könnyebb magyarul élni (és aki akar) magyarnak maradni. A Magyar Szent Korona Országából kiszakított 232.804 km² területből egyedül az itt élő **őshonos magyar nemzet tagjainak** adatik meg, hogy

anyanyelvét bárhol, bármikor szabadon használhatja, mivel a magyar nyelv hivatalos nyelv Szlovéniában.

„*Mindent megfontoltam, mindent meggondoltam...*” Az eredmény az Órvidék elrablása.

Az órvidéki őshonos magyar nemzet tagjainak kevésbé adatott meg az, ami a Muravidékről elmondható. Az elmúlt 95 évben az osztrák hatalom mindent megtett a másfélezer éve itt élő magyar utódainak az asszimilálására. Sikerral! A terv, ha csendben maradnak, és szépen beolvadnak a többégségi uralkodó társadalomba, akkor igazán jó dolguk lesz ősi földjükön.

Ady E. *Négy-öt magyar összehajol...* Na, ettől rettegnek a megszállók! A hatalmat akkor kezdi kivenni a „kénköves nyavalya” (*LISZT FERENC II. MAGYAR RAPSZÓDIA-EXPRESSZ autóbusz 2011-ben...*) –, ha egy csonka-országból érkezett, történelmi emlékeket látogató csoport a magyar emlékműveknél magyarul kezd ünnepelni, ez skandalum. Egy ilyen helyzetben az osztrák belügyi hatalom azonnal intézkedik, az autóbuszt a gúnyhatár átlépése után száznál több csendőr és rendőr és kb. hasonló létszámú civil nyomozó gépkocsikkal kíséri minden emlékhelyre /a teljes ottlét alatt fényképek, videók, lehallgatók stb./ majd onnét egészen a trianoni határig. Azért a bosszú sem marad el, mert a katonáknak öltözött hagyományőrök bajonettjei miatt az ünneplő egyenruhások ellen büntető eljárást kezdeményeztek az asszimiláló hatalom birtokosai.

Az első 1920-as trianoni diktátumban a csatlós „kisantant” imperátorai egymást licitálták túl hazugságokban, hogy milyen és mennyi jogot adnak az elszakított, **őshonos magyar nemzet tagjainak.**

Na, ebből mint ismert semmi nem lett, de a hazugsággár mind a négy égtájon jól működött. A II. világhégés után már hazudni is elfelejtettek. Miután minden Nemzetközi Nyilatkozatot, Egyezményt, Egyezségokmányt a hódítók elfogadtak törvényeikbe iktatták és ratifikálták, az elszakított **őshonos magyar nemzet tagjainak** nyitva állt és áll az út az önrendelkezésre. E jog értelmében a magyar nép szabadon határozhatja meg politikai rendszerét és elvárja, hogy szabadon biztosítsák gazdasági, társadalmi és kulturális fejlődését. Tehát a megszállók előtt világossá kell tenni, hogy az önrendelkezés nem adható, az JÁR! Sajnos naponta kell megküzdeni a hatommal a törvény adta jogokért.

Az autonómia hosszú, néha keserves küzdelmes évek után érhető el, és sajnos nem jár, csak kapható! A területi autonómia olyan közjogi intézmény, amely szervesen beépülve az adott ország átalakításra váró közigazgatási struktúrájába megteremti az **őshonos magyar nemzet tagjainak** a teljes és tényleges egyenjogúság feltételeit. Az autonóm régió az állam és a kollektív közösség között elhelyezkedő, demokratikusan választott testülettel rendelkezik, az öngazgatás hatásköreit gyakorolja, illetve közhatalmi jogosítványokkal is bír.

És, hogy ez a tanulmány biztató és reménykeltő sorokkal záruljon, a szerző az ezekben a pillanatokban Csíksomlyóról felénk áradó, szép üzenettel zárja gondolatait.

„Az irgalmasság szentévéát középpontba állító pünkösdi kisugárzás hűség ma is eleven erős üzenet, és az egyetlen esély együttműködni Istennel!”